

La inèrcia constructiva encara no s'esgota

Previsions del grup **Euroconstruct** per a Espanya i Europa

Carles Cartañá / © Fotos: Inma Alcario i Aina Gatnau

Dos arquitectes tècnics fan el seguiment de l'execució d'una obra (Foto: Inma Alcario)

L'economia espanyola ha entrat en una fase menys expansiva, que encara costa caracteritzar perquè mentre que alguns indicadors ja ratifiquen la seva desacceleració, hi ha d'altres que poden interpretar-se en la línia de què encara no s'esgota la inèrcia. La previsió planteja que el creixement del PIB del 2,3% previst per al 2019 anirà reduint-se fins a quedar-se en el 1,7% en el 2021.

Així es desprèn de l'informe *Situació i previsions del sector de*

la construcció a Europa que emet periòdicament el grup Euroconstruct, un grup independent d'anàlisi format per 19 instituts europeus i dels quals forma part l'Institut de Tecnologia de la Construcció de Catalunya (ITeC), el qual elabora l'informe corresponent a Espanya. La conferència d'estiu es va celebrar al juny a Roma, mentre que la presentació de l'informe a Espanya es va fer el passat 26 de juny i va anar a càrrec de Francisco Diéguez, director general i Josep Ramon Fontana,

Les dades de 2019 continuen recollint un avanç en ocupació en construcció, augments en la cartera de comandes i estabilitat en els índexs de confiança

cap del departament de Mercats de l'ITeC.

Segons les dades d'aquest informe, si en l'economia encara conviuen els símptomes de continuïtat amb els símptomes de refredament, en el sector construcció els que predominen són els de continuïtat. Així, les primeres dades de 2019 continuen recollint una mica d'avanç en ocupació en construcció, augments en la cartera de comandes i estabilitat en els índexs de confiança. Malgrat aquesta calma aparent,

el sector no ha perdut de vista el precedent de l'estrepitosa caiguda després del 2007. Ningú pot garantir que no torni a repetir-se, però si més no en els últims anys no hi ha hagut excessos de producció que calgui corregir. Al contrari, queda marge per a continuar creixent mentre no es detingui del tot l'avanç de l'economia i de l'ocupació. En tot cas, és un marge limitat que, combinat amb una economia menys dinàmica, fan que la previsió vagi contraient-se progressivament des del 5% del 2019 al 2,5% del 2021.

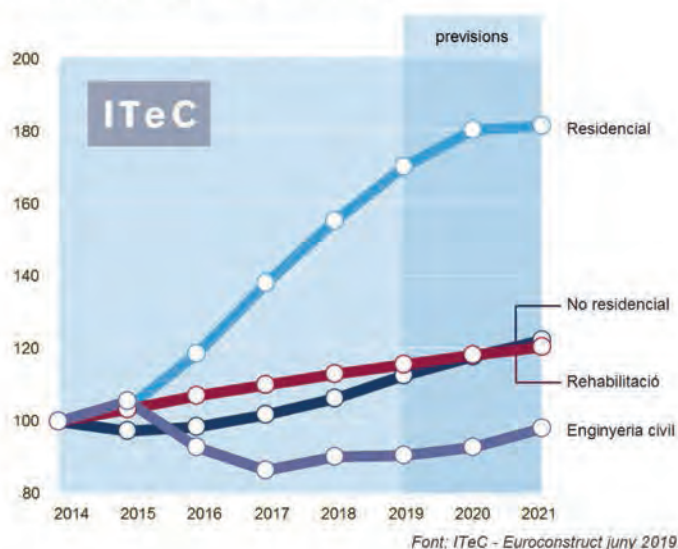
En edificació no residencial tampoc es percep que l'empitjorament de les expectatives econòmiques estigui dissuadint a inversors i promotors

■ El mercat de l'habitatge es manté dinàmic en algunes zones

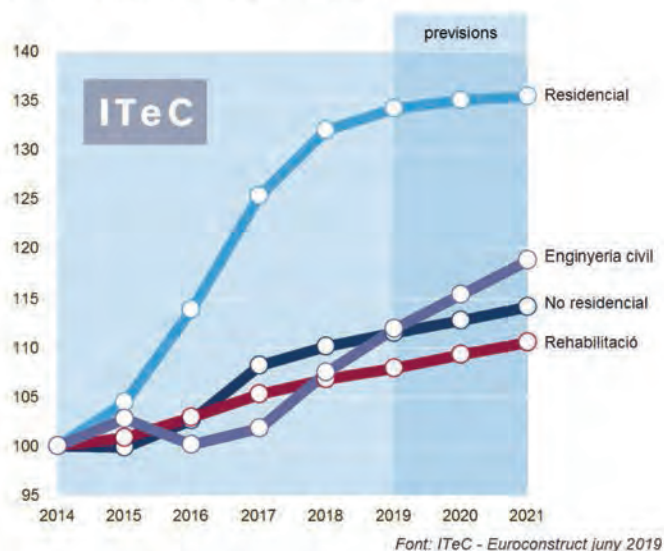
En el mercat de l'habitatge, la nova llei hipotecària ha tancat un episodi d'incertesa normativa. Com a sobre s'ha posposat la pujada dels tipus d'interès, s'aplana el terreny perquè la demanda continui tan sòlida com en 2018. Tot i això, és una demanda que es concentra en aquelles ciutats que generen ocupació, de manera que la major part de les noves promocions arrenquen en unes zones molt concretes. Aquesta activitat tan focalitzada estressa les cadenes de producció en aquests punts i provoca dèficits de sòl, colls d'ampolla administratius i augment de costos. Mentrestant, una part significativa del país continua aliena a aquest rebrot, la qual cosa permet pensar que el mercat encara no ha arribat encara a la seva velocitat de creuer i podrà estendre el seu cicle de creixement dos anys més, entorn al 9,5% en 2019 i entorn al 6% en 2020.

En edificació no residencial tampoc es percep que l'empitjorament de les expectatives econòmiques estigui dissuadint a inversors i promotors. Hi ha unanimitat en què 2019 tornarà a ser un altre any d'intensa activitat immobiliària, malgrat que ja fa temps que es van esgotar les grans ofertes que van incitar als inversors a donar-li una segona oportunitat a Espanya. L'estoc no

Evolució per subsectors al mercat espanyol
Índex de producció a preus constants, base 2014=100

Evolució per subsectors al mercat europeu
Índex de producció a preus constants, base 2014=100

Obres de rehabilitació a Barcelona (Foto: Aina Gatnau)

residencial de gamma alta escasseja, la qual cosa explica l'acceleració en la posada en marxa de nous projectes que s'ha vingut produint en els dos últims anys. En aquest subsector es preveuen avanços del 6% en 2019, i entorn al 4% en 2020 i 2021.

L'enginyeria civil continua sent el component més feble del sector. En les circumstàncies polítiques actuals, es planteja un 2019 bàsicament pla (0,5%). La previsió per als anys següents (2,5% per a 2020 i 5,5% per a 2021) pot interpretar-se com la volta a la normalitat després de recuperar el ritme administratiu i legislatiu, però en termes de valor de producció amb prou feines suposa retornar als nivells del 2015. Aquest horitzó tan modest és producte del

previsible impacte en el dèficit de les polítiques socials anunciades pel govern que, tal com ha succeït en el passat recent, s'intentarà reequilibrar a costa de continuar contenint la inversió en infraestructures. Pel que fa al conjunt dels països d'Europa, l'informe indica que el període 2016-18 ha estat particularment favorable per al sector construcció, que ha crescut a un ritme anual mitjà del 3,2% i es continua esperant creixement per a 2019 (1,9%), 2020 (1,5%) i 2021 (1,4%). ■

Més informació:
www.euroconstruct.org

L'autor: Carles Cartañá és arquitecte tècnic, col·legiat núm. 6.600 i és director de L'INFORMATIU

L'enginyeria civil continua sent el component més feble del sector. En les circumstàncies polítiques actuals, es planteja un 2019 bàsicament pla (0,5%)